

*Til § 4**Til stk. 1*

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 2, litra d, og beskriver den kreds af personer, som i sidste instans har det endelige ansvar for, at der kun markedsføres sikre produkter. Da producenten som oftest er den, der i sidste instans er hovedansvarlig for risikoens opståen, vil vedkommende som hovedregel også komme til at bære den økonomiske byrde herfor.

Producenten er først og fremmest den, der fysisk fremstiller et produkt eller et delprodukt. Omfattet er derfor enhver, som har deltaget i fremstillingsprocessen, uanset om der er tale om et industrielt eller et håndværksmæssigt fremstillet produkt. Som producent anses endvidere den, der bringer en råvare eller et naturprodukt i omsætning, idet det i disse tilfælde er vanskeligt at tale om fremstilling, når produktet er naturskabt. Endvidere omfattes den der, selv om vedkommende ikke har fremstillet produktet, dog ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på et produkt, udgiver sig for at være dets fabrikant. Enhver som sætter et produkt i stand bliver også betragtet som producent. Dette vil navnlig få betydning i relation til tjenesteydelser, hvor reparatøren eller mekanikeren, der sætter en bil i stand, således er omfattet af lovforslagets producentbegreb, jf. § 1, stk. 2. Bestemmelsen svarer til producentbegrebet efter produktansvarslovens § 4, stk. 1.

Det kan formentlig i visse situationer give anledning til tvivl, hvem der kan anses for at være producent i relation til et istandsat produkt. Her er det afgørende, hvornår faren ved produktet er opstået. Hvis der således er tale om en risiko ved et produkt, der er opstået i forbindelse med fremstillingen, må fabrikanten betragtes som »producent« i relation til denne risiko. Er der derimod tale om en risiko, der først opstår i forbindelse med istandsættelsen, og fabrikanten derfor ikke har haft nogen indflydelse på faren, må reparatøren eller istandsætteren betragtes som producent.

Til stk. 2

Begrebet producent skal imidlertid ikke forstås snævert som den, der alene tager del i fremstillingsprocessen, men omfatter også den, der repræsenterer en fabrikant, der ikke er etableret i EU, eller den, som importerer produktet til Unionen. Lovforslaget indeholder ingen definition af »repræsentant«, men begrebet må forstås i overensstemmelse med sædvanlig sprogbrug.

Hvis fabrikanten er bosiddende i et andet EU-land, vil den, der importerer produktet til Danmark, blive betragtet som distributør, jf. nærmere herom under § 5.

Til stk. 3

Ifølge stk. 3 anses ethvert senere led i omsætningskæden også som producenter, hvis de på nogen måde påvirker produktets sikkerhedsmæssige egenskaber. Det betyder fx., at en grossist, der opbevarer et produkt på en sådan måde, at det skaber en sikkerhedsrisiko ved produktet, vil blive betragtet som producent, selv om han ikke har deltaget i den egentlige fremstillingsproces.

Producentbegrebet i loven er således meget vidt, og baggrunden for det vide begreb er at sikre, at der kan føres en tilstrækkelig kontrol for at undgå produkter, der indebærer sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici og i sidste instans, som anført ovenfor, at pålægge det endelige ansvar og den økonomiske byrde, der er forbundet hermed hos den, der er ansvarlig for risikoens opståen.

*Til § 5**Til stk. 1*

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 2, litra e, som definerer distributør som enhver erhvervsdrivende i afsætningskæden, hvis virksomhed ikke påvirker produktets sikkerhedsmæssige egenskaber.

Den pågældende skal således være et led i afsætningskæden. En vognmand, der alene transporterer et produkt, kan således ikke betegnes som distributør. Vedkommende skal også være »erhvervsdrivende«, således som dette udtryk må forstås i den vide betydning, hvori det anvendes i anden nyere lovgivning. Om begrebet »bragt i omsætning« og »erhvervsdrivende« henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1. Udenfor falder således den, der importerer et produkt fra et EU-land til et andet, såfremt den pågældende import er sket uden henblik på salg eller anden form for omsætning. Som eksempel kan nævnes en erhvervsdrivende, der importerer en maskine eller et redskab alene til brug i vedkommendes egen erhvervsvirksomhed.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at en formidler af fast ejendom også anses for distributør.